

Dictats divins

Des de la seva casa a Valldemossa, Tonya Oliver escriu els dictats del més enllà.

Estava en un bon moment en la seva feina de ceramista, quan Tonya decidí deixar-ho i seguir les indicacions que mentalment anava rebent. Ella diu que té una gran responsabilitat i que ha de fer tot el que sigui necessari per a transmetre el missatge designat. Fa uns anys, el bisbe Teodoro Úbeda hagué d'intervenir per aturar l'emissió d'un programa de ràdio des del qual Tonya Oliver llançava als oients la seva veritat. Avui ha publicat ja quatre llibres i continua escrivint el que, segons diu, li és dictat telepàticament. Viu a Valldemossa, on té una casa aferrada a la Cartoixa. Vesteix completament de blanc i rep tot aquell que vol visitar-la.

—*¿Què és vostè? ¿Una endevinatora? ¿Què li agrada que li diguin?*

—Som una escriptora que escriu llibres sobre esoterisme. No faig cartes, ni endevinacions. Dic la veritat sobre coses que la gent es demana.

—*¿Quant cobra per les seves prediccions?*

—No cobre res. Per dir la veritat no es pot cobrar. El que es fa per Déu no es pot cobrar, si es cobrars seria un negoci. Demà mateix vaig a Eivissa a fer una conferència i ho faig gratuïtament. Puc contestar qualsevol pregunta, no necessit preparar cap tema.

—*Vostè escriu una obra: Diálogos con el más allá. N'ha publicat dos volums i sé que l'obra acabada en tindrà set. ¿Què diu en una obra tan extensa?*

—El 1984 vaig publicar *Más allá de la materia*, un llibre de pensaments per a meditar. No són meus, són dictats. Tot

el que escriu m'hi dicten, ho rep. A mi no m'agrada gens escriure, ni tan sols cartes. Després vaig escriure *La gran búsqueda*, publicat el 1986. Vaig rebre telepàticament tot el que havia de dir. La veu no em venia de fora, sinó de dins. El llenguatge telepàtic és simbòlic, és reduït, és un llenguatge còsmic. Quan vaig haver escrit aquest llibre, vaig provar-ho una altra vegada, d'escriure; però no va sortir res.

—*¿Què va passar?*

—Un dia, meditant, a les sis del matí, vaig demanar per què no em venia res. "No escrius el que vull que escriguis. Et diré el títol: Diálogos con Dios". Després vaig pensar que era molt fort: la gent pensa que són oradures o que estic bollada. Decidí així el títol *Diálogos con el más allá*. El 1988 vaig publicar el primer volum, l'any passat el segon, i enguany sortirà el tercer. Un cada any, fins a set.

—*Vostè està convençuda de conèixer la veritat.*

—Vaig saber qui era als 30 anys. Va costar-me acceptar-ho. No li ho puc dir ara perquè la gent no ho admètria. Quan sigui el moment, ho sabrà, ens coneixerem. Tot estava planejat, quan ha vingut aquí és perquè havia de fer-ho. No existeix la casualitat. Som fills d'una gran Ment creadora, però no tothom està preparat per a rebre la veritat. La meua feina és ajudar els que cerquen la veritat: ¿Què som? ¿D'on venim? ¿On anam?

—*Vostè ha fet les preguntes. Ens digui la resposta.*

—L'home còsmic té quatre braços i quatre cames, dues cares i dos sexes. És dual.

Però l'home vertaderament és compost de tres parts essencials: una part eterna, l'esperit, l'essència divina que forma part del tot; una part mortal, el cos, que és la de més baixa vibració; la tercera és l'ànima, que genera l'evolució a través de la qual es passa d'un estat dens, mortal, a un estat eteri, immortal.

—*L'ànima sembla ser una part fonamental.*

—Els egipcis ja mencionaven l'ànima en els seus escrits. Els egipcis tenien molt coneixements sobre la immortalitat de l'ànima i les seves successives reencarnacions. Si coneguésim les nostres anteriors existències, comprendríem millor la nostra situació actual en aquesta vida.

—*Es a dir, que l'ànima es reencarna. ¿És això el que està dient?*

—La reencarnació és una veritat que ha estat negada per diverses raons. Una sèrie d'interessos creats han esclavitzat els homes fins ara. Se'ls ha fet creure que la salvació depenia de l'absolució d'uns quants, que pretenen tenir les claus del cel i de l'infèrn. És sabut que Jesucrist era un eseni, i qui hagi estudiat sobre els esenis sabrà que creien fermament en les reencarnacions. El mateix Jesucrist ho confirmà amb les seves paraules. En els primers anys de cristianisme es creia que l'ànima venia a aquest món enfortida i debilitada pels efectes de la seva vida anterior.

—*¿I com es produeix aquest procés de reencarnació?*

—Hi ha set lleis còsmiques que regeixen totes les dimensions. Aquestes lleis són perfectes i inalterables. Quan l'és-

ser es desencarna, passa a un món astral on l'esperit pren consciència de les seves obres. L'Astral és el lloc on van les ànimes en transició, en canvi d'estat. El procés de reencarnació pot variar fins a l'infinit, encara que en la majoria dels casos ens reencarnam per pagar el karma, el deute que s'ha contret. Depèn sobretot de l'evolució que s'hagi tengut. En les reencarnacions, hi col·laboren esperits benefactors de dimensions superiors.

—*¿De quines dimensions?*

—Hi ha quatre dimensions superiors a la nostra, que és la tercera, i dues d'inferiors. Són llocs on es viu, on s'experimenta. Hi ha persones que poden veure la quarta dimensió o pla astral. Aquesta capacitat per oferir experiències meravelloses que pocs éssers humans poden viure. La pupila humana, que és de tercera dimensió, pot percebre la quarta. Anam entrant dins l'era d'Aquari i s'ha dit que en aquesta era l'home descobrirà les seves possibilitats i desenvoluparà el poder que du dins. La Terra passarà a la quarta dimensió. Quan s'arriba a la setena dimensió, es passa a ser esperit planetari i s'és més diví que humà.

—*¿Són els extraterrestres uns éssers de dimensions superiors?*

—No necessàriament. Els extraterrestres efectivament existeixen; però el fet de tenir una tecnologia més avançada no vol dir que estiguin en una dimensió més elevada espiritualment. Molts extraterrestres es poden comunicar telepàticament i si s'està preparat es deixen veure, encara que cada dimensió té un grau de

pupil·la i no tothom pot veure els éssers de dimensions superiors amb la nostra pupil·la.

—*¿Què li diu la veu que li dicta? ¿Quin és el missatge que ha de transmetre?*

—L'amor és foc que tot ho purifica. Donar en lloc de demanar, oferir en lloc d'esperar, estimar en lloc de desitjar ser estimat. Aquest és el missatge fonamental. Quan els homes entenguin això, el paradís perdut es restablirà i renaixeran els esperits elevats que convertiran aquesta vall de llàgrimes en un món de bellesa i harmonia. Dins l'era d'Aquari, la que serà era de la ment, l'ésser s'enfrontarà amb la veritat i haurà de prendre una decisió.

—*¿La veritat es trobarà mentalment?*

—La ment és encara un misteri indesxifrable. La ment és la base de la unió de l'home com a ésser físic amb l'home-déu superior còsmic. El llaç que els uneix és la glàndula pineal, situada darrere el cervell. Segons la ciència, és una glàndula innecessària. No saben perquè serveix. A través de la ment ens podem destruir o, per contra, podem assolir el més alt grau de plenitud. La psiquiatria no avançarà mentre no profunditzi en la dualitat de l'home. El cervell avui és un gran desconegut per a la ciència.

—*Vostè dedica els seus Diàlegs con el más allá a la Gran Fraternitat Blanca. ¿Què és?*

—És un oceà de consciència superior. Són uns éssers que, en contacte amb altres germans no reencarnats que els assisteixen i ajuden, tenen la missió de socórrer els que no poden veure la llum de Déu, ni sentir la seva veu.

—*Vostè, que és un d'ells, ¿tornarà a la Terra o ha acabat la seva feina?*

—Tenc una ànima molt vella. Conec moltes de les reencarnacions que he sofert. Si sapigués qui som no ho creuria; però algun dia ho sabrà. Ara millor no en parlem més, d'això. *Nicolau Flaquer*